

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

LXXIV. Confirmatio Concordiæ inter Archiepiscopum Moguntinum, S. R. I.
Electorem, & Episcopum atque Abbatem Fuldensem initæ, super jure
Metropolitico Ecclesiæ Moguntinæ in Episcopatum, atque ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

I I I.

Dilectis Filiis Proceribus Maronitis.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

QUAM præclaram de vestra omnique inclita Maronitarum Nationis Catholica sinceraque Fide, & constanti Apostolica huic Sanctæ Sedi adhesionem opinionem Prædecessores nostri Romani Pontifices, Nosque ipsi semper habuimus, magis magisque confirmaverunt humanissimæ vestræ literæ, quas una simul cum literis Venerabilium Fratrum tum Tobie Petri Archiepiscopi Cyprî in Patriarcham Antiochenum vestrum electi, tum cæterorum Nationis vestræ Antislitum conjunctas ad Nos attulit Venerabilis item Frater Arsenius Archiepiscopus Heliopolis. Per ipsas sane literas vestras explicare studuistis, & filialem vestram erga Nos, & Apostolicam hanc Sanctam Sedem observantiam, reverentiamque, & Electionem de eodem Tobia Petro in Patriarcham unanimi memoratorum Antislitum consensu, Vobisque plaudentibus factam. Nos autem Vobis omniumque studiis benigne annuentes, nihil omisimus, quod ad hujusmodi negotium Apostolica auctoritate nostra peragendum, conciliandumque requirebatur. Quamobrem hoc unum superest, ut Vobis, Dilecti Filii, quos paterna Pontificiaque caritate complectimur, ab Omnipotenti Deo bonorum largitore uberrimam cælestium charismatum copiam apprecemur; atque vestram pietatem, religionemque meritis laudibus celebremus. Interim, Dilecti Filii, Vobis Apostolicam Benedictionem, perenne nostræ erga Vos præcipuæ benevolentiæ, dilectionisque testimonium, peramanter imperitur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Aprilis MDCCLVII, Pontificatus Nostri Anno Decimo-septimo.

Cajetanus Amatus.

LXXIV.

Confirmatio Concordiæ inter Archiepiscopum Moguntinum, S. R. I. Electorem, & Episcopum, atque Abbatem Fuldensem inita, super jure Metropolitanico Ecclesiæ Moguntinæ in Episcopatum, atque Ecclesiæ Fuldensis; nec non super aliis utriusque Ecclesiæ controversiis.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis studium pro tuenda quiete, & tranquillitate inter Personas Pastoralis dignitate insignitas.

AD sacram Petri Sedem in plenitudine potestatis, divina dispositione evecti, ad ea potissimum, quæ pro personarum quarumlibet, præsertim Pastoralis dignitate præditarum, quiete, & tranquillitate observari debere dignoscuntur, libenter intendimus, ac iis, quæ vicissim providè per concordie ministerium ordinata fuisse comperimus, ut illa firma persistant, Apostolici muniminis robur adjicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Venerabilium Fratrum nostrorum Joannis Friderici Caroli moderni Archiepiscopi Moguntin., ac S. R. I. Electoris, necnon

Adalberti moderni Episcopi, & Abbatis Fulden., ac ejusdem S. R. I. Principis, petitio continebat, quod cum inter dictum Joannem Fridericum Carolum Archiepiscopum, & Electorem, ac Decanum, & Capitulum Metropolitanæ Ecclesiæ Moguntin. ex una, ac prædictum Adalbertum Episcopum, & Abbatem, ac Decanum, & Capitulum Ecclesiæ Episcopalis, & Abbatialis Fulden. ex altera partibus, ad removendas omnes controversias, & ad omnium disensionum semina penitus tollenda quadam concordia inita fuerit, cujus tenor est qui sequitur.

§. 2. Nos Joannes Fridericus Carolus Dei gratiâ S. Sedis Moguntinæ Archiepiscopus, Sacri Romani Imperii per Germaniam Archicancellarius, & Princeps Elector: Et Nos Adalbertus electus Episcopus, & Abbas Fuldenfis, Sacri Romani Imperii Princeps, Augustissima Romanorum Imperatricis Archicancellarius per Germaniam, & Galliam, Primas &c. notum facimus, & profitemur &c. Dudum inter Archiepiscopatum, & Electoratam Moguntinum, ac principalem Abbatiam Fuldensis, optata per Divinam gratiam concordia, novisque frequenter ab Archiepiscopis Electoribus eidem Abbatie impensis favoribus aucta viguit amicitia, ita quidem, ut cum circa annum 1532. cogitatum esset de erigendo Episcopatu Fuldensi, Archiepiscopus Elector Moguntinus tum temporis existens, ejusque Capitulum Metropolitanum erectioni hujusmodi, & Fuldensis tunc Abbatis sibi exposito desiderio faciles se præberit, & dum res ad exitum non perduceretur, ut Abbates Fuldenfes Jura Moguntina porro libenter agnovissent, Archiepiscopi verò Moguntini eidem Abbatibus sæculo præcedente Ecclesiasticam in Fuldensi Ditione Jurisdictionem reliquerint, eaque super re per Commissarios Moguntinos solemnem Anno 1662. concordiam inter Moguntinam Metropolitanam, Cathedralis Herbipolensem, & Abbatialem Fuldensis Ecclesias conciliarint, tenoris, qui sequitur:

§. 3. » Nos Dei gratiâ Joannes Philippus » Sedis Moguntinæ Archiepiscopus, Sacri Romani Imperii per Germaniam Archicancellarius, & Princeps Elector, quæ Episcopus » Herbipolensis, & Franciæ Orientalis Dux » &c.: Et Nos Joachimus Abbas Fuldenfis Sacri Romani Imperii Princeps, Romanorum » Imperatricis Archicancellarius per Germaniam, & Galliam, Primas &c. notum facimus, & pro Nobis, nostrisque Ecclesiis Herbipolensi, ac Fuldensi, earumque Successoribus » tenore presentium cunctis palam profitemur: » postquam inde a pluribus annis inter honorabiles Prædecessores nostros, Nos &c. » creditas Nobis Ecclesias multifariæ differentiarum, & contentiones, & in specie quidem » ob præsentam a Nobis Episcopo Herbipolensi in diversa loca, & Parochias dictæ Fuldenfis » Ecclesiæ potestatem Ecclesiasticam, & Jurisdictionem Episcopalem, exorta sunt, ex quo schismata, & inordinationes in rebus tam » Ecclesiasticis, quam secularibus, in notabile utriusque Ecclesiæ, & boni publici detrimentum, non vanè suspicari potuimus, quod » tandem Nos Episcopus Herbipolensis, & Nos » Abbas Fuldenfis, suavis, & fidei interpositione, atque hortatu Eminentissimi Principis, ac Domini Joannis Philippi S. Sedis Moguntinæ Archiepiscopi, Sacri Romani Imperii per Germaniam Archicancellarii, & » Electoris, Episcopi Herbipolensis, & Franciæ » Orientalis Ducis, quæ Archiepiscopi, & Electoris Moguntini, Domini, & Amici nostri in primis dilecti, maximèque venerandi, ex studio vicinitatis, & affectu, præviâ inter nostros ad id demandatos utraq; ex parte, Consiliarios, & respectivè Legatos,

Tenor instrumenti Concordiæ.

Vetus transcriptio stipulata an. 1662. inter Archiepiscopum Moguntinum, eundemque etiam Episcopum Herbipolensem, atque Abbatem Monasterii Fuldenfis, interque hæc reperitur.

tractatione, præ primis autem cum præfci-
tu, & consensu Reverendorum nostrorum Epi-
scopi Herbipolensis dilectorum devotorum
Præpositi, Decani, & Capituli nostræ Ec-
clesiæ Cathedralis Herbipolensis, uti etiam
Reverendorum nobilium nostrorum Abbatis
Fuldensis dilectorum ac devotorum Decani
& Capituli Ecclesiæ Fuldensis, ad incre-
mentum, & conservationem bonæ vicinita-
tis, & mutæ consensionis, necnon in ma-
tura perdifficili, nostrosque ante oculos
obversantium temporum, ac circumstantiarum
contemplatione, atque hinc perfecta sum-
ma necessitate arctioris inter Nos conjun-
ctionis, & in nostræ præsertim Abbatis Ful-
densis Ecclesiæ bonum tendentis concordia
invenundæ, sequenti ratione per amicam tran-
sactionem inter Nos conventum fuerit, pro-
ut etiam hiæce transigimus modo, quo se-
quitur.

§. 4. „ Et primò quidem, cum ratione
Episcopalis, & Ecclesiasticæ Jurisdictionis,
(quam Nobis Episcopo Herbipolensi, & Ve-
nerabilibus nostris Prædecessoribus in diversa
Fuldensis suæ dilectionis Ecclesiæ Loca, Cœ-
nobis, & Parochias competere hætenus præ-
tendimus) differentie essent obortæ, dum di-
lectio sua Fuldensis supra dictam Jurisdictionem
Episcopalem a tempore immemoriali exerci-
tam, & ad se traductam fuisse constantissi-
mè tueri voluit; ita convenit inter Nos, &
promissimus Nos Episcopus Herbipolensis, qua-
tenus Dilectionem suam Fuldensem, ejusque
Successores, & Ecclesiam, ratione Jurisdic-
tionis Ecclesiasticæ hucusque præten-
sus post hac impugnare velimus, sed eam-
dem pro nunc, & perpetuis temporibus in-
tegraliter relinquimus liberè, atque ultroneè
penes Dilectionem suam, ejusdem Successo-
res, & Ecclesiam Fuldensem; ut Ecclesia Ful-
densis sit, maneatque eatenus nullius Diœce-
sis, habeatque ejusdem Antistes in Clerum
& Populum Jurisdictionem Ordinariam pri-
vativè, qualis Prælati Episcopo inferioribus,
& de facto Rmo Fuldensi five de jure, five
ex consuetudine, competere; hancque Juris-
dictionem exerceat, ut hætenus exercita
est, tam in Civilibus, & Matrimonialibus
Laicorum, quam in Beneficialibus, & Crimi-
nalibus Clericorum, aliisque Ecclesiasticis
Causis quibuscumque, five per se, five per
Vicarium, (aut Commissarium suum) quos
constituere, & destituere, sicut & Clerum
in omnibus tam Curatis, quam non Curatis
Beneficiis instituire, & destituere, visitare,
Synodum convocare, & alia omnia face-
re, quæ ab hac Jurisdictione quasi Episcopa-
li dependent, ipsi semper integram sit, sine
ullo appellandi jure ad Nos Episcopum Her-
bipolensem, salvo tamen jure Metropolitan-
o, & remedio appellationis ad Metropolita-
num, juxta ordinem ab Ecclesia Catholica,
cunctisque Diœcesibus hujus Provinciæ Mo-
guntinæ laudabiliter receptum, & in viridi
observantia constitutum: salva item libertate
pro iis, quæ sunt Ordinis, quæque ex defectu
gradus, Rmo Fuldensi competere nequeunt,
non tantum Regulares, sed & Clericos sæ-
culares sui Principatus mittendi, five ad Me-
tropolitanum, five ad Nos Episcopum Herbi-
polensem, pro Ordinibus sacris suscipiendis:
salva item libertate quemcumque accersendi Ca-
tholicum Antistitem pro Sacramento Confirma-
tionis, consecrandis Ecclesiis, Altaribus &c.,
idque sine nostrâ, nostrorumque Successo-
rum, & Ecclesiæ interpellatione, contra-
dictione, & impedimento, quomodolibet hæc
nuncupari, aut excogitari queant. Nos ta-

men Abbas, & Princeps Fuldensis hiæce
per expressum declaramus, quod Jurisdictione
quasi Episcopalis a Dilectionibus suis Domino
Archiepiscopo, & Electore Moguntino, uti
etiam a Domino Episcopo Herbipolensi, ut
præfertur, Nobis relicta, non diutius, quam
dum Ecclesiæ & Principatus noster Fuldensis,
juxta fundationem, in Catholicorum mani-
bus perfluerit, vigere, & in suo robore per-
manere debeat. Ubi verò per vim majorem,
vel aliam quamcumque viam (quod, uti spera-
mus, avertet Dei clementia) in alienas, five
Catholicorum, five A Catholicorum manus de-
venerit, volumus, ac statuimus, ut tali casu
hæc transactio neque Archiepiscopo Mogunti-
no, neque Episcopo Herbipolensi ullatenus
cedat in præjudicium, nec illi hæc teneantur,
sed Jus suum Episcopale plenariè tunc manu-
tenendi, atque exercendi liberam habeat po-
testatem. Quemadmodum etiam Nos Joannes
Philippus quæ Archiepiscopus Moguntinus, &
Nos Joannes Philippus quæ Episcopus Herbi-
polensis, hoc insperato casu, Nobis Jura nô-
stra, & Potestatem per expressum reservamus,
hancque cessionem eò usque dumtaxat exclusivè
valituras hiæce declaramus.

§. 5. „ E contrario, ac pro secundo;
quoniam præsentis concordia finis unicus,
scopus, ac propositum est, ut nostrâ utrius-
que Archiepiscopi Moguntini, & Episcopi Her-
bipolensis amica, & vicinali cooperatione,
atque assistentia, nostrâ Abbatis Fuldensis Ec-
clesiæ eò melius adversus hostiles, ac violentos
impetus defendatur & protegatur: Hinc
nostrî Abbatis Fuldensis Successores pro tem-
pore existentes, vigore præsentium obligen-
tur, ut quamprimum aliquis a nobili Capitulo
per canonicam Electionem in locum Abbatis
& Principis fuerit susceptus, idipsum semper
Nobis Electori Moguntino, ut Mediatori, &
absque eo Provinciæ Moguntinæ Metropolita-
no, tum etiam Nobis Episcopo Herbipolensi,
per literas notificare, atque unâ confirmationem
supradictæ cessionis, necnon actualem, quate-
nus necessitas exegerit, apud ipsos manutenen-
tiam amicè teneantur postulare.

§. 6. „ Tertio: quo factò etiam Nos Ar-
chiepiscopus ac Princeps Elector Moguntinus,
& Nos Episcopus Herbipolensis, pro Nobis,
Successoribus, & Ecclesiis nostris spondemus
per presentes, ac pollicemur, quod ad con-
firmationem a Dilectione sua Fuldensi prædicto
modo petitam superioritatis Ecclesiasticæ, &
Jurisdictionis quasi Episcopalis, vigore hu-
jus Concordiæ eidem relicte, & quidem
absque ullis impensis, vel taxæ custodiam
pensione impertiendam, necnon ad præ-
standam reipsâ manutenentiam, casu evenien-
te, pariter obstricti & obligati esse debeamus
ac velimus.

§. 7. „ Quarto: ad evitandam verò in eju-
smodi petitione respectivè confirmationis, &
responsoria declaratione, omnem ambiguita-
tem, & dissensionem, conventum inter Nos
omnes, ac constitutum est, quatenus illæ se-
quentis tenoris esse, & constanter manere
debeant; ex parte videlicet nostrâ Abbatis
Fuldensis ad utramque suam Dilectionem Mo-
guntinam, & Herbipolensem (mutatis mutan-
dis) ut sequitur -- *Præviâ paratâ Officiorum
nostrorum oblatione. Dilectionem Vestram pro-
pense vicinitatis confidentia celare non debemus,
qualiter Nos post decessum (N.) Venerabilis
Prædecessoris nostri p. m. concordibus suffragiis,
& electione nobilis nostri Capituli hujatis, in
Abbatem, & Principem Fuldensem non ita pri-*

Nuper ele-
ctis Abbati-
bus injungi-
tur, ut de sua
electione
certiores fa-
ciant Archi-
episcopum
Moguntinū,
& Episcopū
Herbipolen-
sem.

Hi verò, ju-
risdictione,
& superiorita-
tem Eccle-
siasticam ei-
dem Abbati,
in vim hujus
concordiæ,
relicta, confir-
mare tene-
antur.

Tenor Epi-
scopi, qua
Abbas suam
electionem
Archiepisco-
po Mogunti-
no, & Epi-
scopo Herbi-
polensi nun-
ciat.

Plenissima
jurisdictio
Abbati Ful-
densi tribui-
tur in Cle-
rum, & Popu-
lum sibi
subjectum.

Salvo tamen
Metropolitani
jure Ec-
clesiæ Mogun-
tinæ, aliisque
nonnullis cõ-
ditionibus.

1757.

1757.

dem, & die quidem (N.) electi fuerimus, si-
 musque in actuali, & tranquilla nostra Abba-
 tie, & Principatus Fuldenfis possessione consti-
 tuti. Cum itaque probe recordemur, qualem
 concordiam Venerabilis Prædecessor noster Ab-
 bas (N.) anno (N.) die (N.) cum Dilectionis
 Vestre Domino Prædecessore tanquam Mediatore,
 uti etiam cum sua Dilectione Herbipolensi cele-
 braverit, conventumque inter ipsos præter alia
 fuerit, ut quisvis Princeps, & Abbas Fulden-
 sis, mox ab electione, confirmationem Juris-
 dictionis Ecclesiasticæ ea in concordia nostra Ec-
 clesiæ relicte, tum etiam manutentionem, neces-
 sitate flagitante, per literas petere, & vicissim
 Dilectio Vestra eam Nobis pariter per literas re-
 sponsorias sine recusatione impertiri, & respecti-
 ve asservationem præstare teneatur, ac velit;
 Eapropter Dilectionem Vestram officiosè requiri-
 mus, ut ad has nostras memoratæ supra Concor-
 diæ conformes peritorias literas, eatenus se erga
 Nos declarare dignetur, quatenus in præacta
 Concordia continetur, & paciscentium congruit
 intentioni. Qui ad officia Dilectionis vestra
 omni tempore prompti permanemus.

prout etiam præter nunc adducta hujus tran-
 factionis puncta, omnes & singulos olim for-
 tasse habitos tractatus, & conventiones præ-
 sentium tenore penitus abolentis, itique per
 expressum perpetuò renuntiantes universim ab-
 rogamus, & cassamus. In cujus rei fidem,
 ac perenne robur Nos sæpè memoratus Joannes
 Philippus quæ Archiepiscopus Moguntinus,
 & Mediator &c. tum etiam Nos Joannes Phi-
 lippus quæ Episcopus Herbipolensis, & Fran-
 ciæ Orientalis Dux &c. & Nos Joachimus Ab-
 bas Fuldenfis &c. hanc Concordiam manu pro-
 pria subscripsimus.

Et Nos Joannes ab Hoppenheim con-
 ductus de Saal, Decanus, & universum Cap-
 itulum Ecclesiæ Metropolitanæ Moguntinæ,
 necnon Nos Joannes Hartmannus de Rosen-
 bach, Decanus, & Capitulum universum
 Ecclesiæ Cathedralis Herbipolensis, & Nos
 Matthias Benedictus de Rindorff Decanus,
 & Capitulum universum Ecclesiæ Fuldenfis;
 profitemur, & notum facimus per presentes
 literas, pro Nobis, & Successoribus nostris,
 hanc Concordiam Nobis scientibus, & consen-
 tientibus inita, atque erectam fuisse, quem-
 admodum in eam vigore presentium consen-
 titimus fideliter, fraude ac dolo remotis. In
 cujus rei testimonium Eminentissimi, & Reve-
 rendissimorum Dominorum nostrorum Electo-
 ris, & Principum sigillis, etiam conserta Ca-
 pitulorum nostrorum sigilla his Literis apposui-
 mus. Actum die 23. Martii Anno 1662.

J. Philippus A. M. E. H. manu propria.
 Joachimus Abbas manu propria.

(L.S.) (L.S.) (L.S.) (L.S.) (L.S.)

Archiep. Mog. Abbat. Cap. Metrop. Cap. Cath. Cap.
 Ep. Herbip. Fulden. Mog. Herbip. Fuld.

§. 8. Quinto: Ad responsorias verò tam
 a Nobis Archiepiscopo, & Electore Mogun-
 tino, quam a Nobis Episcopo Herbipolensi,
 & Franciæ Orientalis Duce, ad Dilectionem
 suam Fuldensem dandas, quod attinet, erunt
 hæc (mutatis mutandis) vicissim tenoris sequen-
 tis -- Prævia &c. Reddite Nobis fuerunt Di-
 lectionis Vestre perhumane literæ de die (N.) ex
 quibus perlegimus, eandem unanimi Nobilibus Ca-
 pituli sui consensu in Abbatem, & Principem
 Fuldensem fuisse electam, esseque in actuali, &
 pacifica possessione constitutam: & quæ præ-
 terea in vim Concordiæ anno (N.) erectæ Ipsa
 Nobis revocare in memoriam voluit. Quem-
 admodum igitur Dilectioni Vestra ad obtentam
 istam Principalem Dignitatem, & Fuldenfis Ec-
 clesiæ Administrationem, omnem a Deo benedi-
 ctionem, gratiam, opemque apprecamur; ita
 quoque ex præscripto memoratæ Concordiæ non so-
 lam relictam tum temporis Dilectionis Vestre
 Prædecessori p. m., ejusque Successoribus, & Ec-
 clesiæ, Jurisdictionem Ecclesiasticam, in præ-
 sentis plenarie denuo confirmamus, & ratificamus,
 verum etiam promptos Nos paratosque declara-
 mus, ubi Dilectionem Vestram, ejusdem Succes-
 sores, & Ecclesiam, præter omnem spem & opi-
 nionem, a quocumque demum, spectatim verò a
 Catholicis, vel A catholicis vicinis, aut exteris,
 in memoratæ Jurisdictione Ecclesiastica, aliusve
 Juribus suis infestari, aut turbari contingeret,
 Nos eidem omnem vicinalem assistentiam, ope-
 ram, ac manutentionem (prout eo casu a Dile-
 ctione Vestra fuerimus requisiti, & reliqua tulerint
 circumstantia) nullo non tempore præsturos.
 Dum Nos Dilectioni Vestra grata &c.

§. 9. Secundum hæc omnia, asserendo
 promittimus ac spondemus Nos Joannes Phi-
 lippus quæ Archiepiscopus Moguntinus, &
 Mediator, & Nos quoque Joannes Philippus
 quæ Episcopus Herbipolensis, Franciæ Ori-
 entalis Dux, ac Nos Joachimus Abbas Ful-
 denfis &c. respectivè Elector, & Principes,
 pro Nobis, nostris in Metropolitana Mogunti-
 na, Herbipolensi, ac Fuldenfi Ecclesiis Succes-
 soribus, interpositis nostris Electorali, &
 Principalibus Dignitatibus, fide & fidelitate,
 quod contenta in hac Concordia puncta om-
 nia & singula firmiter inviolata servare, ne-
 que iis unquam contraire, vel ut contraea-
 tur, permittere velimus, sive per Nos, sive
 per nostros, quacumque ratione, aut via,
 ac quocumque id demum fiat nomine, aut
 excogitare in contrarium mens humana valeat;

Exemplar
 responsionis
 ab his Ab-
 bati reddent-
 da.

Integra
 utrinque sp. 6.
 detur Tran-
 sactionis ob-
 servantis.

Sequitur ra-
 nor recentis
 Concordiæ.

Plures lites
 super con-
 cordia anni 1662
 inter Episcopum
 Herbipolensem &
 Abbatem Ful-
 densem excita-
 tæ per alia
 concordiam
 inter eosdem
 in initia anno
 1751. ledatæ
 sunt.

Vide supra
 pag. 18. Conf.
 II. In hac
 Editione
 Tom. XIX.
 p. 9 & seq.
 Archiepiscopi
 Moguntini
 persiste-
 runt in con-
 cordia anni
 1662.

Vide supra
 pag. 28. Conf.
 IV. In hac
 Editione
 Tom. XIX.
 p. 15. & seq.

exemp-

Post erectionem Abbatie Fuldensis in Episcopatum, lis exorta super jure Metropolitanico Archiepiscopi Moguntini.

Ejus tamen favore a Pontifice definita.

exemptum, nullique Metropolitanano, sed soli S. R. Sedi subiectum crederet; ea super re ex parte Metropolitanæ Ecclesiæ Moguntinæ conquestum fuit, & in litis decursu, supradicta Concordia de anno 1662. Moguntinam inter, & Fuldensem Ecclesias inita, ab Abbate Fuldensi asserta fuit insubstans. Demum verò decima Augusti anno 1755. a Sanctissimo Domino BENEDICTO XIV. Pontifice Maximo rematurè discussa, ac adhibitis in consilium omnibus Sacræ Rotæ Auditoribus, habitoque illorum in scriptis unanimi suffragio, definitum fuit, consistere de jure Metropolitanico Moguntino in totum Territorium Fuldense, edito subinde desuper Apostolico Brevi dato 15. Septembris 1756. tenoris sequentis.

BENEDICTUS PP. XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Litteræ Apostolicæ in forma Brevis desuper expeditæ.

§. II. **S** Aluberrimum Apostolica providentia, benignitatisque institutum a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus sapientissimè initum, servatumque, ut iis quidem, quibus potuissent titulis & honoribus insignes Ecclesias magis magisque ad Numinis Divini cultum, & Christi-fidelium utilitatem adaugerent, sed pari nihilominus circumspectione, ac diligentia Hierarchicum Ecclesiæ Catholicæ ordinem, in hisce ipsis honorum largitionibus inviolatum, atque intactum, Decretis, ac rescriptis suis custodirent: a suscepti Pontificatus Nostri exoratio ita, quoad Nobis integrum fuit, tenere, & sequi studuimus, ut nullas hac in re Apostolica nostra vigilantia partes ubique Gentium desiderari passi fuerimus. Quamobrem cum insignis, & antiquissima Abbatia Fuldensis, quæ intra fines Provincia Moguntinæ sita esse non ambigitur, multis nominibus clara, maxime verò propter privilegia, quibus per Romanos Pontifices, atque ipsos etiam sæculares Principes locupletata fuit, in Germania plurimi feret, magnoque in honore haberetur, non immeritò Nos, ad majus Catholica Fidei præsidium, atque ornamentum, Abbatiam ipsam in Episcopatum creximus, ejusque Abbatem pro tempore existentem in Episcopum, & Abbatem insimul constituimus; quemadmodum ex aliis nostris sub plumbio expeditis literis, quarum tenorem, quatenus opus sit, hisce presentibus pro expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum verò post Episcopatus hujusmodi erectionem, atque Episcopi ordinationem, quadam eruptis controversia super auctoritate, quæ Archiepiscopo Moguntino in dicta nova Episcopali Diocesi Metropolitanico Jure competere deberet; Ut ea quam citius, & absque ullo judiciali strepitu absolveretur, controversiam ipsam ad Nos avocavimus, reque tota per Nos ipsos diligenter consideratâ, itemque in Consilium adscitis peritissimis in Jure Canonico Viris nostræ Romane Rotæ Auditoribus, quemadmodum eximia Moguntinæ Sedis Dignitas non inter Germanos tantum, sed universo Christiano Orbi perspecta exposcere videbatur, latati admodum sumus, quod eorum suffragia tum oretenus, tum etiam scripto exposita, & in manibus nostris relicta, cum concepta jam prius in mente nostra sententia prorsus convenirent. Quapropter uniformi prædictorum Auditorum sensui inhaerentes, eâ ipsâ die, videlicet decima Augusti superioris anni 1755. decrevimus, ac declaravimus, prædictas nostras literas super erectione Abbatie Fuldensis in Episcopatum, atque alias præcedentes iidem nostras super approbatione, & confirmatione ejusdem concordie inter Episcopum Herbipolensem, & Abbatem Fuldensem peractæ, ita semper accipiendas esse, interpretandas, atque intelligendas, ut per eas nihil omnino detractum, aut imminutum censetur de auctoritate, & Jure Metropolitanico, quod in tota Provincia, atque adeo etiam in novo

Episcopatu Fuldensi, & universa ejus Diocesi, Moguntino Archiepiscopo competit, juxta præscriptum SS. Canonum, & S. Concilii Tridentini; salva tamen ex alia parte, atque illesa manente exemptione passivâ, atque immediatâ subjectione huic S. Sedi Apostolicæ, quibus hætenus juxta formam suorum Privilegiorum gavisi sunt, & gaudere debent Monachi omnes, & Monasterium Fuldense, cum sua Abbatiali Ecclesia, quæ nuper in Cathedrali erecta est, aliisque Ecclesiis, quæ secundum præsentem statum, eidem Monasterio pleno Jure incorporata, & subiecta reperiantur: Ita tamen ut Populus, & Clerus secularis ab ejusmodi Ecclesiis quomodolibet dependens, propter hoc a Jure Metropolitanico prædicto nequaquam exemptus censetur. Quo itaque firmius Decretum hoc nostrum subsistat, & servetur exactius, Decretum ipsum tenore præsentium Apostolicæ auctoritate confirmamus, atque inviolabili Apostolicæ firmitatis roborè communimus. Decernentes, idem Decretum, & præsentis nostras literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore quocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari debere; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, & eorundem Cardinalium Congregationes, necnon Apostolicæ Sedis Nuntios, & quosvis alios quacumque præminentiam, & potestate fungentes, & functiones, judicari, & deserviri debere: ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, vel Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quibuscumque aliis in contrarium præmissorum etiam a Nobis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1756. Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

Cajetanus Amatus.

§. 12. Nos itaque Joannes Fridericus Carolus Archiepiscopus Moguntinus, & Princeps Elector &c., & Nos Adalbertus electus Episcopus, Abbas, & Princeps Fuldensis &c. ad reducendam inter utramque Ecclesiam Moguntinam, & Fuldensem pristinam concordiam, ac ad illam inviolabiliter, & in perpetuum stabilendam, & ad removendam omnia, quæ futuris perpetuis temporibus Catholicorum, & Vicinorum Principum incivilitatem, & quietem turbare possent, rematurè diuque deliberatâ, habitoque cum Capitulis Ecclesiarum nostrarum tractatu, deque eorum consilio, & consensu, in sequentes redactæ pacis, & concordie leges convenimus-- Nos Adalbertus electus Episcopus Abbas, & Princeps Fuldensis, præhabita jam tempore Sedis nuper vacantis in Capitulo nostro deliberatione, ac re etiam deinceps uberius perpensa, cognoscentes, non aliam futuræ cum Ecclesia Moguntina pacis, ac stabilendi novi Episcopatus Fuldensis basim esse posse, quam supradictam Concordiam anno 1662. inter utramque Ecclesiam feliciter initam, & usque ad recentes annos magno Fuldensis Abbatie bono observatam; Nos ab Eminentissimo & Celestissimo Principe Archiepiscopo Electore Moguntino Domino nostro cum primis Venerando, ejusque Capitulo Metropolitanano, ejusque Concordiæ continuationem decenter petivimus, & petimus

Primum recentioris transactionis caput, quo Episcopus Fuldensis plenam observantiam concordie anno 1662. promittit.

per presentes, eandemque futuris perpetuis temporibus illibatam servare, tam pro Nobis, quam nostris in Ecclesia Fuldensi Successoribus, promittimus, Nosque, Successoresque nostros ad literas in eadem concordia prescriptas, nihil immutato illorum tenore, nisi quoad Episcopi nomen, obligamus.

Mutatis tamen iis, quae sunt de exercitio Pontificalium.

§. 13. Cum tempore concordiae anni 1662. in Fuldensi nostro Territorio non extaret Episcopus cum exercitio Pontificalium, sed Ordinandi, juxta Concordiae leges, mittendi essent, sive ad Metropolitanum, sive ad Episcopum Heribipolensem, haec & reliqua ibi de Pontificalium exercitio dicta, ipsa novi Episcopatus Fuldensis erectione mutata intelligantur.

Jus quoque Metropolitanum Archiepiscopi Moguntini in universam Diocesim suam agnoscit, & Brevi Apostolico obedientiam se praestitutum pollicetur.

§. 14. Cum ab omni retro tempore Praedecessores nostri Abbates, & Capitulum Fuldense, Archiepiscopos Moguntinos, usque ad nuperae litis exordium, agnoverint totius Territorii Fuldensis Metropolitanos, Nos quoque Dilectionem suam modernum Eminentissimum Dominum Archiepiscopum & Electorem Moguntinum; ejusque in perpetuum Successores, tanquam Metropolitanos nostros, & universae Diocesis nostrae Fuldensis cis & trans annem Fuldam, agnoscimus, ac pro Nobis, & Successoribus nostris promittimus Nos supremae Apostolicae Definitioni supradictae, & Brevi Apostolico desuper edito die 15. Septembris anno 1756. supra de verbo ad verbum inserto, plenariam debitam partitionem praestare velle, sicque totum, & integrum Episcopatum nostrum Fuldensem (salva tamen, atque illas manente exemptione passiva, atque immediata subjectione S. Sedi Apostolicae quoad Personas in eodem Brevis expressas) Metropolitanam Moguntinae Ecclesiae subiectum, & suffraganeum esse, & manere debere profitemur.

Profitetur se curaturum ne Appellationibus ad Metropolitanam a quopiam impediatur.

§. 15. Et cum contra bonam fidem, & amicitiae leges ageretur, si nostri Fuldenses subditi a quopiam quomodolibet absterrentur ab appellationibus ad Metropolitanum Moguntinum Judicium, juxta ordinem ab Ecclesia Catholica prescriptum, interponendis, cavere studebimus omnino, ne ab Ecclesiasticis, vel Saecularibus nostrae Ditionis Magistratibus, vel Particularibus etiam Personis, impediatur iidem Fuldenses nostri subditi ab appellationibus in omnibus Causis ad Vicarium Generalem Episcopatus nostri devolutis, ad Metropolitanum Moguntinum interponendis, vel prosequendis; quem in finem etiam hanc nostram concordiam, Apostolicam confirmationem secuta, Vicariatus nostro Generali, Parochisque notam faciemus. Cumque sic omnis discordiae fomes sublatus sit, Nobis promittimus, fore, ut sua moderni Eminentissimi Domini Archiepiscopi Electoris Moguntini Dilectio Abbatiam nostram in Episcopatum legitime erectam, Nosque, & Successores nostros legitimos Episcopos Fuldenses tam cis, quam trans annem Fuldam agnoscat, & ut in S. R. Imperio, ejusque Comitibus, & Tribunalibus, ac ubicumque opus fuerit, Nobis & Successoribus nostris praedicatum, ac titulus Episcopi tribuatur, officia sua impendat.

Archiepiscopus Moguntinus quoque suam fidem obligat pro observanda Concordia anni 1662.

§. 16. Et Nos Joannes Fridericus Carolus Archiepiscopus, S. R. I. per Germaniam Archicancellarius, & Princeps Elector &c. Praedecessorum nostrorum, praesertim Joannis Philippi Archiepiscopi Electoris Moguntini exempla secuti, de consilio, & consensu Metropolitanam nostri Capituli, ob salutares fines supra expressos Concordiam praedictam de anno 1662. superius insertam hinc renovatam volumus, ac renovamus, declarantes pro Nobis & Successoribus nostris, eandem Concordiam perpetuis temporibus valere, & quae ibi

dem in favorem Abbatiae Fuldensis disposita sunt, observari inviolabiliter debere. Nosque, & Successores nostros praedictos ad Epistolam cujuscumque neo eligendi Fuldensis Principis, ea, quae in Concordia praescripta, formulam responsuros esse, ac promissam in his opem, assistentiam, ac manutentionem praestituros.

§. 17. Sicuti nihil novi unquam petere, vel Fuldensis Abbatiae Juribus, & privilegiis quidquam detrudere volumus, ita non tantum exemptionem passivam Fuldensem in supradicto Apostolico Brevis praeservatam & stabilitam sponte agnoscimus, sed etiam ne contra illam quidquam a quocumque tentetur, invigilabimus.

§. 18. Similiter Antecessorum nostrorum Archiepiscoporum benevola erga Fuldensem Abbatiam vestigia, & faventem Episcopatus Fuldensis erectioni intentionem secuti, eandem Episcopatus Fuldensis erectionem a SSmo Domino Nostro BENEDICTO XIV. Pontifice Maximo factam, hinc probamus & laudamus, atque Dilectionem suam modernum Reverendissimum Dominum Abbatem, & Principem Fuldensem, legitimum totius Diocesis Fuldensis cis & trans annem Fuldam Episcopum, nostrae tamen Ecclesiae Metropolitanam Moguntinae suffraganeum agnoscimus, & ut ubique in Sacro Romano Imperio agnoscat, officio nostris non deerimus.

§. 19. Hanc nostram Concordiam Nos Joannes Fridericus Carolus Archiepiscopus Moguntinus, & Princeps Elector, & Nos Adalbertus electus Episcopus, Abbas, & Princeps Fuldensis, ut eo magis roboretur, & perpetuis temporibus inviolata perduret, Sanctae Sedi Apostolicae, prout Praefules, & Principes eidem vere devotos decet, submittemus, ejusque Apostolicam Confirmationem per nostros ibidem Ministros, ante confirmationem modernae novae Electionis Fuldensis, una rogabimus. Ante obtentam vero eandem Apostolicam confirmationem hujus Concordiae, & omnium in illa contentorum, eadem haec Concordia in nullius partis praesudicium poterit allegari, sed utriusque Ecclesiae Jura, salva, & integra manere debent.

§. 20. Atque haec nostra Concordia maturam deliberatione feliciter inita, sicque a S. Sede confirmata, perpetua basis mutuae inter Ecclesiam Metropolitanam Moguntinam, & Cathedralium, & Abbatiam Fuldensem amicitiae existet, neque contra illam exceptiones ullae cujuscumque nominis, aut Pontificum, Caesarumque Constitutiones, Bullae, Literae, vel Privilegia, nomine tenus vero Bulla SSmi Domini Nostri BENEDICTI XIV. Pontificis Maximi super confirmatione Concordiae Hammelburgenis inter Heribipolensem & Fuldensem Ecclesias initae, vel subsecuta Episcopatus Fuldensis erectio, & desuper edita Apostolica Constitutio, aut aliud quodcumque poterit allegari; prout alie fatus Sanctissimus Dominus Noster in Brevis Apostolico supra inserto jam disertim declaravit, haec omnia Juribus Moguntinis nihil derogare. In cujus rei majorem fidem Nos Joannes Fridericus Carolus Archiepiscopus Moguntinus, & Princeps Elector, & Nos Adalbertus electus Episcopus, Abbas, & Princeps Fuldensis has Concordiae paginas signavimus, & nostris iustissimis communiri sigillis, Moguntiae die duodecima Februarii, Fuldae die 18. Februarii anno 1757.

J. Fridericus Carolus Archiepiscopus, & Elector. Adalbertus Electus Episcopus, Abbas & Princeps Fuld.

(L. S.)

(L. S.)

Admittit exemptionem passivam Abbatiae Fuldensis in Apostolico Brevis praeservatam.

Ejusdem erectionem in Episcopatum, & Abbates in Episcopos se agnoscere profitetur.

Caveatur, ut ab utraque parte Apostolicum Beneficium impetretur pro hujus Concordiae confirmatione.

Utraque pars hanc Concordiam sanctissime se observatam promittit & recipit.

1757.
Accedit
Concordiæ
consensus
utriusque Ca-
pituli Mo-
guntini &
Fuldensis.

Nos similiter Joannes Franciscus Antonius ab Hohnneck Decanus, totumque Capitulum Metropolitanum Moguntinum, necnon Nos Carolus de Fechenbach, Decanus, & totum Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, & Abbatialis Fuldenfis, pro Nobis, nostrisque utriusque Successoribus, profitemur Concordiam hanc suprascriptam, cum scitu, consilio, & consensu nostro in omnibus, & per omnia fuisse initam, prout eidem omni meliori modo consentimus, eademque omnia probamus & laudamus. In quorum fidem Eminentissimi & Reverendissimorum DD. Nostrorum Electoris, & Principum sigillis, etiam consueta Capitulorum nostrorum Metropolitanorum Moguntini, & Cathedralis, ac Abbatialis Fulden. sigilla his literis apposimus. Moguntiae 15. Febr. Fuldæ 18. Febr. anno 1757.

(L. S.)

(L. S.)

Quod copia præcedens vero suo originali, præhabita diligenti & accuratâ collatione in omnibus de verbo ad verbum consona & conformis sit, vigore appositi Sigilli Electoralis Moguntini corroboratur. Moguntiae die 16. Februarii 1757.

In fidem

(L. S.)

P. Mattheus Maria
Regin. Electoralis Moguntini
Secretarius & Expeditor.

§. 21. Joannes Fridericus Carolus Archiepiscopus, & Elector, ac Adalbertus Episcopus, & Abbas præfati, Concordiam hujusmodi pro debito erga Sedem Apostolicam obsequio, & reverentia, in omnibus ejus judicio, & auctoritati subiectam esse voluerunt; quapropter Nobis supplicari fecerunt, ut Concordiam prædictam Apostolica auctoritate approbare, & confirmare de benignitate Apostolica dignemur; hujusmodi autem precibus Nos inclinati, hujusmodi negotium confirmationis ad Congregationem Particularem super rebus Consistorialibus præpositam expendendam remittere dignati sumus, ac eadem Congregatio præfate Concordiæ Instrumento diligenter inspecto, omnibusque in ea contentis accuratè perpensis, sub die 22. Mensis Martii proximè præteriti, censuit Concordiam prædictam esse confirmandam, adjectis tamen nonnullis clausulis, quibus Nobis placuit, alias quoque clausulas etiam adjungere, prout ex Decreto ejusdem Congregationis latius apparet: cujus quidem dictæ Congregationis Decreti tenor est, qui sequitur:

Moguntin. & Fulden. Confirmationis Concordiæ.

§. 22. Cum inter Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Joannem Fridericum Archiepiscopum, & Electorem, ac RR. Decanum, & Capitulum Metropolitanæ Ecclesiæ Moguntinæ ex una, & R. P. Adalbertum electum Episcopum, & Abbatem, ac RR. Decanum, & Capitulum Ecclesiæ Episcopalis, & Abbatialis Fulden. ex altera partibus, ad removendas omnes controversias, & ad omnium dissensionum, ac simultatum semina penitus tollenda, Concordia inita, & mense Februario proximè præterito propriis subscriptionibus munita fuerit, quam pro debito erga Apostolicam Sedem obsequio, ac reverentia, in omnibus ejus judicio, & auctoritati subiecta esse voluerunt; ideo tam prædicti Archie-

episcopus Moguntin., quam Episcopus, & Abbas Fuldenfis, Literis ad Sanctissimum Dominum nostrum datis, humiliter supplicarunt, ut eam Apostolica auctoritate approbare, & confirmare dignaretur. Hujusmodi autem precibus per Sanctitatem suam ad Congregationem Consistorialem Particularem remissis, eadem Congregatio, Concordiæ Instrumento diligenter inspecto, omnibusque in ea contentis accuratè expensis, censuit, Concordiam esse confirmandam; Ita tamen ut nullum unquam inde præjudicium illatum intelligatur alteri Concordiæ initæ inter Episcopum Herbipolensem, & Abbatem nunc Episcopum Fuldensem, & a Sede Apostolica confirmatæ per Apostolicas Literas sub plumbo Kal. Octobris 1752. tum etiam erectioni Episcopatus Fulden., ejusque jurisdictioni Ordinariæ, per similes Literas tertio nonas Octobris anno 1752. necnon Juri Metropolitico Archiepiscopi Moguntini per alias Literas in forma Brevis die 15. Septembris 1756. expeditas; factaque per me infra scriptum Secretarium relatione; Sanctitas Sua dictæ Congregationis sententiam benignè approbavit, decrevitque, ut omnia in iisdem Apostolicis Literis suis contenta, quatenus opus sit, de novo data, indulta, concessa, approbata, & confirmata censeantur. Datum Romæ die 22. Martii 1757.

Loco + Sigilli.

J. Cardinalis Millo.

N. Antonellus Sac. Congregationis
Consistorialis Secretarius.

§. 23. Cum autem, sicut eadem petito sub-
jungebat, ea, quæ ab Apostolica Sede approban-
tur, & confirmantur, firmiter subsistant, & ab
omnibus exactius observentur; proindeque Joannes
Fridericus Carolus Archiepiscopus, & Elec-
tor, ac Adalbertus Episcopus, & Abbas præ-
dicti, plurimum cupiant Concordiam prædictam,
cum dictis adjunctis clausulis in prædicto Decre-
to appositis, ac Decretum hujusmodi, per Nos
& Sedem Apostolicam, ut infra, approbari, &
confirmari: Quare pro parte tam dicti Joannis
Friderici Caroli Archiepiscopi & Electoris, quam
Adalberti Episcopi, & Abbatis prædicti, Nobis
fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum, ac
Archiepiscopi, & Electoris Moguntin., necnon
Episcopi, & Abbatis Fulden. prædicti pro tem-
pore respectivè existentiam, quieti, & tranquil-
litate in præmissis opportunè providere, ipsosque
specialis gratiæ favore profèqui de benignitate
Apostolica dignemur. Nos igitur, qui quan-
tum cum Domino possumus, diuturnam pacem,
mutuamque amicitiam inter Ecclesiasticas Per-
sonas, præsertim Pontificali dignitate insignitas,
non tantum promovere, sed & itabilire sinceris
desideramus affectibus, Joanni Friderico Carolo
Archiepiscopo, & Electori, ac Adalberto Epif-
cupo, & Abbati prædictis, specialem gratiam
facere volentes, eorumque singulares personas,
a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque
Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a ju-
re, vel ab homine, quavis occasione, vel causa
latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad
effectum præsentium tantum consequendum, harum
serie absolventes, & absolutos fore censentes,
hujusmodi supplicationibus inclinati, Concordiam
hujusmodi, cum prædictis clausulis in eodem De-
creto expressis, necnon Decretum hujusmodi,
Apostolica auctoritate, earundem tenore præsen-
tium, perpetuè approbamus, & confirmamus,
illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ fir-
mitatis robur, vim, & efficaciam adjicimus, ac
Concordiam hujusmodi cum prædictis clausulis
in eodem decreto expressis, necnon Decretum
prædictum, ab ipsis modernis, & pro tempore

Congregatio
eandem censuit
Concordiam
esse confirman-
dam, nonnullis
adjunctis
clausulis.

eifms

Juxta Con-
gregationis
Decretum
Concordia
confirmatur
Apostolica
auctoritate.

Pontifex an-
te confirma-
tionem Con-
cordiæ, ejus
cognitionem
remisit Con-
gregationi
particulari
super rebus
Consistoriali-
bus.

Ejusdem
Congrega-
tionis decre-
tum.

existentibus Archiepiscopo & Electore Moguntin., ac Episcopo & Abbate Fulden., ac ab aliis, ad quos spectat & pertinet, ac spectare & pertinere poterit in futurum, perpetuò observari, nec illi ullo unquam tempore derogari posse, neque debere.

Decreta eum derogatione contrariis.

§. 24. Præsentes quoque Literas Apostolicas semper, & perpetuò validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, & sic ab omnibus censeari; & ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari & definiti debere, & quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictarum Ecclesiarum Moguntin. & Fulden., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque.

Sanctio.

§. 25. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, roboris adjectionis, ac decreti, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. 27. Maji 1757. Pontificat. XVII.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quinquagesimo septimo, duodecimo Kalendas Junii, Pontificatus Nostri anno decimo septimo.

J. S. Villa.

Loco † Plumbi.

LXXXV.

Missam celebrantes, aut Fidelium Confessiones excipientes, ad Presbyteratus Ordinem non promoti, quibus pœnis ex sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum præscripto subjiciantur; quæ praxis hæcenus in Judiciis adversus hujusmodi reos sit servata, & quomodo in posterum sit providendum.

Epistola Encyclica ad Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, Locorum Ordinarios.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Venerabilis Frater, Salutem, &c.

Pontificum Constitutiones de Celebrantibus nõ promotis, eorumque pœnis.

QUAM grave horrendumque scelus admittat, quicumque Sacerdotali Ordine non initiatus, Sacrificium Missæ celebrare præsumit, superfluum censemus multis verbis demonstrare; quum omnibus perspectæ sint rationes, ob quas sacrilegum hujusmodi crimen merito detestandum, atque districto pœnarum gladio vindicandum censetur. Satis itaque erit Apostolicas Prædecessorum nostrorum Constitutiones hic indicare, quibus severissimè adversus memorati criminis reos pœnæ statuuntur; quæ scilicet a fel. record. Paulo IV., Sixto V., Clemente VIII., & Urbano VIII. Romanis Pontificibus editæ fuerunt; quarum sanctionibus decernitur, ut quicumque Sacerdotali characterē destitutus, compertus fuerit Missam celebrasse, Foro seculari puniendus tradatur.

Addita hujusmodi sanctionibus firmitas contra excogitatas fraudes.

§. 2. Has omnes Constitutiones Nos ipsi memoravimus, & confirmavimus in nostra, quam usque ab anno Incarnationis Dominicæ

MDCCLXIV. Pontif. Nostri IV., sub Dat. XII. Kal. Majas edidimus, cujus initium est: Sacerdos in æternum, quæque impressa est in Bullario Nostro Tom. 1. num. 97., ubi præterea plures tolluntur exceptiones, & subterfugia, quæ per Defensores reorum afferri solebant, ut eos eximerent a decreta pœna traditionis brachio seculari quantumvis legitimis probationibus plane constaret, eosdem, Sacerdotali ordinatione nunquam susceptâ, Missam celebrasse.

§. 3. Quamvis autem Ecclesia præfatos celebrantes non promotos, justitiâ sic exigente, seculari Foro tradendos decreverit, quum tamen eadem pia mater sit, & ut omnibus constet, lenitatis & misericordiæ viscera gerat, nec unquam omisit, nec adhuc definit mansuetudinis sue argumenta præbere, tum in statuenda forma degradationis verbalis, quæ realem degradationem præcedit; tum in ipsa reali degradatione exequenda; tum denique in providis legibus, & cautelis editis atque susceptis, ut nequissimos homines acceret a sacrilego ausu se immiscendi Sacrorum Mysteriorum celebrationi, absque Sacerdotali ordine & characterē; viam illis quodammodo præoccupando, qua in præfatum pœnam traditionis brachio seculari pronuere possent.

§. 4. In Pontificali Romano habetur forma degradationis verbalis, per quam videlicet profertur sententia decernens realem degradationem, non minus in eos, qui Sacris Ordinibus, excepto Presbyteratu, insigniti sunt, quàm & in cæteros Clericali tantum Tonsura, aut Minoribus Ordinibus initiatos. Hoc solum inter utroque intercedit discrimen, quod in Clericos Minorum Ordinum, aut simpliciter Tonsuratos, verbalis degradatio peragitur, seu quod idem est, degradatio realis decernitur, a solo Episcopo, absque aliorum quorumcumque interventu: in alios vero Majoribus Ordinibus infra Sacerdotium insignitos, non licet Episcopo ad verbalem degradationem procedere, nisi assistentibus, & suffragium simul ferentibus aliis quibusdam personis, quarum præsentiam, sententiamque Canonica Leges exposcunt.

§. 5. Celebris est Decretalis Prædecessoris Nostri Bonifacii Papæ VIII. in Cap. degradatio, de Pœnis, in sexto, ubi hæc leguntur: Super quo tibi taliter respondemus, quod verbalis degradatio, seu depositio ab Ordinibus, vel Gradibus Ecclesiasticis, est a proprio Episcopo, sibi assistente in degradatione Clericorum in sacris constitutorum Ordinibus certo Episcoporum numero definito Canonibus, faciendâ; quamquam proprii Episcopi sententia, sine aliorum Episcoporum præsentia, sufficiat in degradatione eorum, qui Minores dumtaxat Ordines receperunt.

§. 6. Notæ sunt etiam sanctiones Canonum, quos indicat Glossa Canonica, in cit. Cap. Degradatio, in verb. Canonibus -- de pœnis, in sexto, quique definitur numerum Episcoporum, qui assistere debent, ubi pronuncianda sit degradatio verbalis adversus Clericum in Majoribus Ordinibus constitutum.

§. 7. Nec quemquam latere potest quod in Sacro Concilio Tridentino statutum fuit Sess. XIII. cap. 4. de Reform., ubi, quum animadversum fuisset, non ita facile in occurrentibus degradationum casibus reperiri posse numerum Episcoporum a Canonibus requisitum, facultas fit Episcopis procedendi etiam absque illis; adhibitis tamen, sibi que ea in re assistentibus totidem Abbatibus, in Civitate, aut Diocesi residentibus, atque usu Mitræ & Baculi ex Apostolicæ Sedis indulto decoratis, vel, si hi non adsint, aliis personis in Ecclesiastica Dignitate constitutis, matura ætate, & sacrarum legum scientia spectabilibus.

§. 8. Quoniam vero juxta veterem disciplinâ, verbales degradationes peragebantur in Synodis

Pœnam in perditos homines sic irrogat Ecclesia ut lenis, piæque Matris spiritum servet.

Id emittit primò expressa verba degradationis forma.

Indicantur de ea canonice sanctiones.

Subsidiaria degradationis forma a Concilio Tridentino permittitur.

Assessores in verbali degradatione quo jure fruuntur.

Provin-